

Repertoriul jurisprudenței

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
MELCHIOR WATHELET
prezentate la 29 mai 2018¹

Cauza C-21/17

**Catlin Europe SE
împotriva
O. K. Trans Praha spol. s r. o.**

[cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší soud (Curtea Supremă, Republica Cehă)]

„Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă și comercială – Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 – Procedura europeană de somație de plată – Notificarea unei somații de plată împreună cu cererea de somație – Lipsa unei traduceri a acesteia din urmă – Somație europeană de plată declarată executorie – Cerere de reexaminare după expirarea termenului de opoziție”

1. Prin prezenta cerere de decizie preliminară, Nejvyšší soud (Curtea Supremă, Republica Cehă) solicită Curții interpretarea Regulamentului (CE) nr. 1896/2006² în cadrul unui litigiu între două societăți (Catlin Europe SE și O. K. Trans Praha spol. s r. o.) cu privire la procedura europeană de somație de plată.

I. Cadrul juridic

A. Regulamentul nr. 1896/2006

2. După cum reiese din considerentele (1) și (2) ale Regulamentului nr. 1896/2006, în contextul creării unui spațiu de libertate, securitate și justiție în cadrul căruia se asigură libera circulație a persoanelor, Uniunea Europeană trebuie să adopte măsuri în domeniul cooperării judiciare în materie civilă care au o incidență transfrontalieră și care sunt necesare bunei funcționări a pieței interne, având ca scop eliminarea obstacolelor din calea bunei desfășurări a procedurilor civile.

3. Astfel, regulamentul menționat urmărește, potrivit considerentelor (9) și (29) ale acestuia, instituirea unui mecanism rapid și uniform de recuperare a creanțelor pecuniare necontestate în toată Uniunea.

4. Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1896/2006 prevede:

„Prezentul regulament are drept obiect:

(a) simplificarea, accelerarea și reducerea costurilor litigiilor transfrontaliere referitoare la creanțele pecuniare necontestate prin instituirea unei proceduri europene de somație de plată;

¹ Limba originală: franceza.

² Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (JO 2006, L 399, p. 1, Ediție specială 19/vol. 9, p. 108).

și

- (b) asigurarea liberei circulații a somațiilor europene de plată în toate statele membre prin stabilirea unor standarde minime prin respectarea cărora nu este necesară nicio procedură intermediară în statul membru de executare înaintea recunoașterii și executării.”

5. Articolul 2 din regulamentul menționat prevede la alineatul (1):

„Prezentul regulament se aplică în materie civilă și comercială în litigiile transfrontaliere, indiferent de natura instanței. [...]”

6. Articolul 7 din același regulament prevede:

„(1) Cererea de somație europeană de plată se introduce utilizându-se formularul tip A din anexa I.

(2) Cererea conține următoarele elemente:

- (a) numele și adresa părților și, după caz, ale reprezentanților acestora, precum și ale instanței sesizate;
- (b) valoarea creanței, în special principalul și, după caz, dobânzile, penalitățile contractuale și costurile;
- (c) în cazul în care se cer dobânzi la creanță, rata dobânzii și perioada pentru care se cer aceste dobânzi, cu excepția cazului în care la principal se adaugă automat dobânzi legale în temeiul legislației statului membru de origine;
- (d) cauza acțiunii, inclusiv descrierea circumstanțelor invocate ca temei al creanței și, după caz, a dobânzilor cerute;
- (e) o descriere a elementelor de probă în sprijinul creanței;
- (f) temeiul competenței;

și

(g) caracterul transfrontalier al litigiului în sensul articolului 3.

[...]”

7. Potrivit articolului 8 din Regulamentul nr. 1896/2006:

„Instanța sesizată cu o cerere de somație europeană de plată examinează, în cel mai scurt termen și bazându-se pe formularul de cerere, dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la articolele 2, 3, 4, 6 și 7 și dacă cererea apare a fi întemeiată. [...]”

8. Articolul 12 din acest regulament este formulat în termenii următori:

„(1) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 8, instanța emite somația europeană de plată în cel mai scurt termen și în principiu în termen de treizeci de zile de la introducerea cererii, utilizând formularul tip E din anexa V.

[...]

(2) Somația europeană de plată se emite împreună cu o copie a formularului de cerere. [...]

- (3) În somația europeană de plată, pârâtul este informat cu privire la posibilitatea:
- (a) de a plăti reclamantului suma care este menționată în somația de plată;
- sau
- (b) de a se opune somației de plată făcând opoziție la instanța de origine, opoziție care trebuie trimisă în termen de treizeci de zile de la data la care i s-a comunicat sau notificat somația.
- (4) În conformitate cu somația europeană de plată, pârâtul este informat că:
- (a) somația a fost emisă numai pe baza informațiilor furnizate de reclamant și nu a fost verificată de către instanță;
 - (b) somația va deveni executorie cu excepția cazului în care s-a făcut opoziție la instanță, în conformitate cu articolul 16;
 - (c) atunci când s-a făcut opoziție procedura continuă în fața instanțelor competente din statul membru de origine în conformitate cu normele de procedură civilă de drept comun, cu excepția cazului în care reclamantul a cerut în mod expres ca procedura să ia sfârșit în acest caz.
- (5) Instanța se asigură că somația de plată este comunicată sau notificată pârâtului în conformitate cu legislația națională, potrivit modalităților conforme standardelor minimale stabilite la articolele 13, 14 și 15.”

9. Articolul 16 alineatele (1)-(3) din regulamentul menționat prevede:

- „(1) Pârâtul poate face opoziție la somația europeană de plată la instanța de origine [...].
- (2) Opoziția se trimite în termen de treizeci de zile de la data comunicării sau notificării somației către pârât.
- (3) Pârâtul indică în opoziție că el contestă creanța fără a fi obligat să precizeze motivele acestei contestații.”

10. Conform articolului 18 din același regulament:

„(1) În cazul în care, în termenul prevăzut la articolul 16 alineatul (2), luând în considerare un termen suplimentar necesar sosirii opoziției, nu a fost făcută nicio opoziție la instanța de origine, instanța de origine declară de îndată că somația europeană de plată este executorie, utilizând formularul tip G din anexa VII. Instanța verifică data la care a fost comunicată sau notificată somația de plată.

[...]

(3) Instanța trimite somația europeană de plată executorie pârâtului.”

11. Articolul 19 din Regulamentul nr. 1896/2006 are următorul cuprins:

„O somație europeană de plată devenită executorie în statul membru de origine se recunoaște și se execută în celelalte state membre fără a fi necesară o declarație de constatare a forței executorii și fără ca recunoașterea acesteia să poată fi contestată.”

12. Articolul 20 din acest regulament, intitulat „Reexaminarea în cazuri excepționale”, prevede:

„(1) După expirarea termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (2), pârâtul are dreptul să ceară reexaminarea somației europene de plată în fața instanței competente din statul membru de origine în cazul în care:

(a) (i) somația de plată a fost comunicată sau notificată în conformitate cu una din modalitățile prevăzute la articolul 14;

și

(ii) comunicarea sau notificarea nu a intervenit în timp util pentru a-i permite să-și pregătească apărarea, fără ca acest lucru să-i poată fi imputabil,

sau

(b) pârâtul a fost împiedicat să-și conteste creanța de cauze de forță majoră sau datorită unor circumstanțe extraordinare, fără ca acest lucru să-i poată fi imputabil,

cu condiția ca, în ambele cazuri, să acționeze cu promptitudine.

(2) După expirarea termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (2), pârâtul are, de asemenea, dreptul să ceară reexaminarea somației europene de plată în fața instanței competente din statul membru de origine atunci când somația de plată a fost emisă în mod vădit eronat, ținând seama de cerințele stabilite de prezentul regulament sau având în vedere alte circumstanțe excepționale.

(3) În cazul în care instanța respinge cererea pârâtului pe motiv că nu este îndeplinită niciuna din condițiile de reexaminare menționate la alineatele (1) și (2), somația europeană de plată rămâne valabilă.

În cazul în care instanța hotărăște că reexaminarea se justifică pe motiv că este îndeplinită una din condițiile de reexaminare menționate la alineatele (1) și (2), somația europeană de plată este nulă și neavenită.”

13. Intitulat „Relația cu Regulamentul (CE) nr. 1348/2000”, articolul 27 din Regulamentul nr. 1896/2006 prevede:

„Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind notificarea și comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă și comercială [JO 2000, L 160, p. 37, Ediție specială 19/vol. 1, p. 161].”

14. Conform articolului 33 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1896/2006, acesta se aplică de la 12 decembrie 2008.

15. Anexa I la regulamentul menționat cuprinde formularul A, intitulat „Cerere de somație de plată europeană”.

16. Formularul E de somație europeană de plată figurează în anexa V la același regulament.

B. Regulamentul nr. 1393/2007

17. În vederea asigurării bunei funcționări a pieței interne, Regulamentul nr. 1393/2007³ are ca obiectiv, în conformitate cu considerentul (2) al acestuia, să îmbunătățească eficacitatea și rapiditatea procedurilor judiciare prin stabilirea principiului transmiterii între statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă și comercială, în scopul notificării sau al comunicării.

18. Considerentele (7) și (10)-(12) ale acestui regulament au în special următorul cuprins:

„(7) Rapiditatea transmiterii justifică utilizarea tuturor mijloacelor corespunzătoare, cu respectarea anumitor condiții privind lizibilitatea și fidelitatea actului primit. Securitatea transmiterii impune ca actul ce urmează a fi transmis să fie însoțit de un formular tip, care se completează în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale locului unde se realizează notificarea sau comunicarea, sau într-o altă limbă acceptată de către statul membru în cauză.

[...]

(10) Pentru a asigura eficiența prezentului regulament, posibilitatea de a refuza notificarea sau comunicarea actelor ar trebui să se limiteze la situații excepționale.

(11) Pentru a facilita transmiterea și notificarea sau comunicarea actelor între statele membre, ar trebui să fie utilizate formularele tip prevăzute în anexele la prezentul regulament.

(12) Agenția de primire trebuie să informeze destinatarul în scris, folosind un formular tip, asupra faptului că are posibilitatea de a refuza primirea actului notificat sau comunicat în momentul notificării sau al comunicării acestuia sau returnând actul agenției de primire, în termen de o săptămână, în cazul în care acesta nu este redactat într-o limbă pe care destinatarul o înțelege sau în limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale locului de notificare sau comunicare. Această regulă ar trebui să se aplice și în cazul notificării sau al comunicării ulterioare după ce destinatarul și-a exercitat dreptul său de refuz. [...]. Ar trebui să se prevadă posibilitatea înlocuirii notificării sau a comunicării unui act cu notificarea sau comunicarea către destinatar a unei traduceri a actului.”

19. Regulamentul nr. 1393/2007 se aplică, în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) din acesta, în materie civilă sau comercială în cazul în care un act judiciar sau extrajudiciar trebuie să fie transmis dintr-un stat membru în altul pentru a fi notificat sau comunicat.

20. Capitolul II din Regulamentul nr. 1393/2007 conține dispoziții care prevăd diferite mijloace de transmitere și de notificare sau de comunicare a actelor judiciare.

21. În acest capitol figurează în special articolul 8 din acest regulament, intitulat „Refuzul primirii unui act”, potrivit căruia:

„(1) Agenția de primire informează destinatarul, folosind formularul tip din anexa II, că acesta poate să refuze să primească actul de notificat sau de comunicat în momentul notificării sau al comunicării acestuia ori poate să returneze actul agenției de primire în termen de o săptămână, în cazul în care acesta nu este redactat sau însoțit de o traducere în una dintre următoarele limbi:

(a) o limbă pe care destinatarul o înțelege;

³ Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială („notificarea sau comunicarea actelor”) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului (JO 2007, L 324, p. 79).

sau

(b) limba oficială a statului membru de destinație sau, în cazul în care în acest stat membru există mai multe limbi oficiale, limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale locului în care urmează să se efectueze notificarea sau comunicarea.

(2) Atunci când agenția de primire este informată că destinatarul refuză să primească actul, în conformitate cu alineatul (1), aceasta informează imediat agenția de transmitere prin intermediul certificatului menționat la articolul 10 și returnează cererea și actele a căror traducere este solicitată.

(3) Dacă destinatarul a refuzat să primească actul în temeiul alineatului (1), notificarea sau comunicarea actului poate fi înlocuită cu notificarea sau comunicarea către destinatar, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament, a actului însoțit de o traducere în una dintre limbile prevăzute la alineatul (1). În acest caz, data notificării sau comunicării actului este data la care actul însoțit de traducere este notificat sau comunicat în conformitate cu legislația statului membru de destinație. Cu toate acestea, în cazul în care, conform legislației unui stat membru, un act trebuie notificat sau comunicat într-un termen determinat, data care se ia în considerare în ceea ce privește reclamantul este data notificării sau a comunicării actului inițial în conformitate cu articolul 9 alineatul (2).

[...]"

22. Formularul tip intitulat „Informarea destinatarului cu privire la dreptul de a refuza primirea unui act”, care figurează în anexa II la Regulamentul nr. 1393/2007, conține următoarea mențiune în atenția destinatarului actului:

„Puteți refuza primirea actului în cazul în care acesta nu este redactat sau însoțit de o traducere într-una dintre limbile pe care le înțelegeți sau în limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale locului de notificare sau comunicare.

Dacă doriți să exercitați acest drept, refuzați primirea actului în momentul notificării sau al comunicării, transmițând acest lucru direct persoanei care notifică sau comunică actul, ori returnați actul la adresa indicată mai jos, în termen de o săptămână, precizând că refuzați primirea acestuia.”

23. Acest formular tip conține și o „declarație a destinatarului” pe care acesta, în ipoteza în care refuză să primească actul în cauză, este invitat să o semneze și care are următorul cuprins:

„Refuz primirea actului anexat deoarece acesta nu este redactat sau însoțit de o traducere în una dintre limbile pe care le înțeleg sau în limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale locului de notificare sau comunicare.”

24. În sfârșit, respectivul formular tip prevede că, în aceeași ipoteză, destinatarul trebuie să indice limba sau limbile pe care le înțelege dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene.

25. Conform articolului 25 din Regulamentul nr. 1393/2007:

„(1) Regulamentul (CE) nr. 1348/2000 se abrogă de la data aplicării prezentului regulament.

(2) Trimiterile la Regulamentul (CE) nr. 1348/2000 abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament [...].”

26. Conform articolului 26 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1393/2007, acesta se aplică de la 13 noiembrie 2008.

II. Litigiul principal și întrebarea preliminară

27. Din decizia de trimitere reiese că O.K. Trans Praha, o societate de drept ceh, a depus o cerere la Okresní soud Praha – západ (Tribunalul Districtual Praga – Vest, Republica Cehă) în scopul de a obține o somație europeană de plată împotriva Catlin Innsbruck GmbH, cu sediul în Austria. În cursul procedurii, Catlin Innsbruck a fuzionat cu o altă societate a grupului Catlin, Catlin Europe, al cărei sediul se află la Köln (Germania). Catlin Europe s-a subrogat în drepturile Catlin Innsbruck în cauza principală.

28. Okresní soud Praha – západ (Tribunalul Districtual Praga – Vest) a admis această cerere prin emiterea, la 1 august 2012, a somației europene de plată solicitate.

29. Această somație a fost notificată societății Catlin Europe la 3 august 2012 și a devenit executorie la 3 septembrie 2012.

30. La 21 decembrie 2012, și anume după expirarea termenului de opoziție prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006, Catlin Europe a depus o cerere de reexaminare a somației menționate în temeiul articolului 20 alineatul (2) din acest regulament.

31. În susținerea acestei cereri, Catlin Europe a arătat că, cu încălcarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1393/2007, aceasta nu a fost informată prin intermediul formularului tip care figurează în anexa II la acest regulament cu privire la dreptul său de a refuza să primească actul de notificat sau de comunicat, în cazul în care acesta nu este însoțit de o traducere.

32. Astfel, în speță, o copie a formularului de cerere de somație de plată, care, în conformitate cu dispozițiile articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006, a fost anexată la somația de plată din 1 august 2012, a fost redactată doar în limba cehă, fără a fi însoțită de o traducere în limba germană.

33. În această privință, Catlin Europe consideră că, din cauza acestei lipse a traducerii formularului de cerere de somație de plată, a fost pusă în imposibilitatea de a înțelege actul de sesizare a instanței, ceea ce constituie o circumstanță excepțională în sensul articolului 20 alineatul (2) din regulamentul menționat, de natură să justifice reexaminarea somației în temeiul acestei dispoziții.

34. Această cerere de reexaminare a fost însă respinsă de Okresní soud Praha – západ (Tribunalul Districtual Praga – Vest) prin decizia din 8 aprilie 2013, care a fost confirmată în apel, la 17 iunie 2013, de Krajský soud v Praze (Curtea Regională din Praga, Republica Cehă).

35. Potrivit acestei instanțe, somația europeană de plată a fost notificată în mod corespunzător societății Catlin Europe, în conformitate cu cerințele articolului 14 din Regulamentul nr. 1896/2006. În plus, lipsa informațiilor referitoare la posibilitatea destinatarului de a refuza să primească documentul notificat în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1393/2007 nu poate să invalideze somația sau să constituie un temei pentru reexaminarea acesteia, deoarece Regulamentul nr. 1896/2006 nu prevede o astfel de consecință.

36. Catlin Europe a declarat recurs la Nejvyšší soud (Curtea Supremă).

37. Această instanță solicită să se stabilească dacă nerespectarea, în cauza cu care este sesizată, a cerințelor prevăzute la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1393/2007 este de natură să justifice reexaminarea somației, astfel cum este prevăzut la articolul 20 din Regulamentul nr. 1896/2006.

38. În special, acest din urmă regulament nu conține nicio dispoziție care să reglementeze limba în care cererea de somație de plată trebuie să fie comunicată sau notificată pârâtului. În plus, spre deosebire de Regulamentul nr. 1393/2007, Regulamentul nr. 1896/2006 ar stabili norme specifice, întemeiate pe utilizarea unor formulare tip care figurează în anexele sale și care trebuie în esență să fie completate prin intermediul unor coduri numerice prestabilite. În consecință, instanța de trimitere ridică problema dacă se poate considera că un viciu de procedură pur formal precum cel invocat de Catlin Europa este de natură să încalce dreptul său la apărare.

39. În aceste condiții Nejvyšší soud (Curtea Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006 [...] trebuie interpretat în sensul că lipsa informării destinatarului cu privire la posibilitatea de a refuza primirea actelor notificate sau comunicate, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1393/2007 [...], justifică dreptul pârâtului (destinatar) de a solicita reexaminarea somației europene de plată în temeiul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006 [...]?”

III. Analiză

A. Sinteza argumentației părților

40. O. K. Trans Praha, guvernele elen, italian și austriac, precum și Comisia Europeană au depus observații scrise. Nu s-a solicitat și nu a fost organizată de către Curte nicio ședință.

41. O. K. Trans Praha consideră că, în speță, nu există nicio circumstanță excepțională care să justifice reexaminarea somației europene de plată în temeiul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006.

42. Astfel, prezenta procedură privind somația europeană de plată ar fi fost precedată de alte trei proceduri de același tip și, în cadrul acestor trei proceduri, Catlin Europe ar fi formulat de fiecare dată opoziție, ceea ce ar demonstra că ea a avut cunoștința de posibilitățile pentru a se apăra. În consecință, lipsa informațiilor cu privire la posibilitatea de a refuza să primească notificarea în cauză nu a avut niciun efect asupra dreptului său la apărare.

43. Faptul că nu a fost formulată nicio opoziție în prezenta procedură s-ar datora unei erori comise de un angajat al Catlin Europe, cea care urmărește acum să remedieze această eroare printr-o încercare de reexaminare.

44. Guvernul elen precizează că obiectivul urmărit prin Regulamentele nr. 1896/2006 și nr. 1393/2007 este de a asigura un just echilibru între interesele reclamantului și cele ale pârâtului, prin concilierea obiectivelor privind eficacitatea și rapiditatea transmiterii actelor de procedură cu cerința de a asigura o protecție adecvată a dreptului la apărare al destinatarului acestor acte.

45. În plus, potrivit unei jurisprudențe constante, în temeiul Regulamentului nr. 1393/2007, agenția de primire, atunci când procedează la comunicarea sau notificarea unui act judiciar sau extrajudiciar destinatarului acestuia, este ținută în toate cazurile să anexeze la acest act formularul tip prevăzut în anexa II la regulamentul menționat, în scopul de a-l informa pe destinatarul respectiv cu privire la dreptul său de a refuza să primească acest act dacă el nu este redactat sau tradus într-o limbă pe care acesta o înțelege sau pe care ar trebui să o înțeleagă⁴.

⁴ Hotărârea din 2 martie 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157).

46. Ar rezulta de aici că interpretarea posibilității unei reexaminări a somației europene de plată în cazuri excepționale, astfel cum este prevăzută la articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006, nu poate conduce la slăbirea dreptului la apărare al destinatarului unei asemenea somații.

47. Or, ar fi evident că dreptul la apărare este încălcat atunci când pârâtul nu este în măsură să înțeleagă, în lipsa unei traduceri corespunzătoare, conținutul cererii de somație de plată și, prin urmare, creanța invocată împotriva sa, deoarece, în astfel de împrejurări, acesta nu ar putea decide în cunoștință de cauză dacă trebuie să se opună somației sau, dimpotrivă, să nu o conteste.

48. În consecință, lipsa comunicării către destinatarul unei somații europene de plată a posibilității care îi este deschisă de a refuza să primească actul de comunicat sau de notificat pentru motivul că acesta nu este redactat sau tradus într-una din limbile menționate la articolul 8 din Regulamentul nr. 1393/2007 ar trebui considerată ca reprezentând un caz excepțional în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006 și, prin urmare, ca justificând o reexaminare în temeiul acestei dispoziții.

49. În schimb, potrivit guvernului italian, lipsa informațiilor furnizate destinatarului cu privire la posibilitatea de a refuza primirea actului de comunicat sau de notificat, care nu este redactat în limba destinatarului sau într-o limbă pe care acesta o înțelege, nu acordă părții respective dreptul de a solicita reexaminarea somației europene de plată în temeiul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006.

50. Așadar, un asemenea viciu de formă nu ar determina nici nulitatea actului de comunicat sau de notificat, nici nulitatea procedurii de comunicare. Aceasta din urmă ar trebui pur și simplu să fie regularizată prin remiterea către partea interesată a formularului tip prevăzut în anexa II la Regulamentul nr. 1393/2007, astfel încât termenul pentru a formula opoziție, în temeiul articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006, nu ar începe să curgă decât de la această regularizare. În aceste condiții, cerința prealabilă pentru aplicarea articolului 20 din Regulamentul nr. 1896/2006, și anume ca pârâtul să facă dovada faptului că circumstanța invocată l-a împiedicat să formuleze opoziție în termenul stabilit, nu ar fi îndeplinită în speță.

51. Pe de altă parte, niciuna dintre circumstanțele menționate la articolul 20 amintit și care justifică reexaminarea nu ar corespunde comunicării sau notificării nelegale ca urmare a neinformării destinatarului cu privire la posibilitatea de a refuza primirea actului.

52. Guvernul austriac ajunge la același rezultat ca guvernul italian, dar pe baza unei argumentații parțial diferite: deși Regulamentul nr. 1896/2006 conține anumite dispoziții cu privire la comunicarea și notificarea somației europene de plată către pârât, acesta nu ar conține însă nicio normă referitoare la limba în care trebuie să aibă loc comunicarea sau notificarea.

53. Totuși, aspectele care nu au fost soluționate de acesta în ceea ce privește comunicarea sau notificarea ar trebui să fie stabilite în conformitate cu Regulamentul nr. 1393/2007.

54. De aici rezultă că, în temeiul articolului 8 din acest din urmă regulament, somația europeană de plată trebuie să fie comunicată sau notificată împreună cu o traducere sau, în cazul în care aceasta lipsește, pârâtul trebuie să fie informat cu privire la dreptul său de a refuza să primească actul.

55. Cu toate acestea, nu ar fi clar dacă o traducere a copiei cererii de somație este de asemenea necesară sau poate fi solicitată în anumite situații.

56. Conform articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006, somația europeană de plată trebuie emisă împreună cu o copie a cererii de somație.

57. Pe de o parte, această cerere s-ar prezenta sub forma unui formular, solicitantul trebuind doar să bifeze diferite căsuțe, astfel încât pârâtul să înțeleagă cu ușurință conținutul ei prin consultarea în paralel a versiunii formularului așa cum este aceasta stabilită și publicată în limba sa.
58. Pe de altă parte, nu este exclus ca cererea să conțină de asemenea explicații importante sub forma unui text scris.
59. În această ultimă ipoteză, și întrucât destinatarul nu a fost informat cu privire la dreptul său de a refuza să primească actul, în condițiile în care acesta nu este redactat într-o limbă înțeleasă de destinatar, ar fi necesar să se stabilească dacă notificarea sau comunicarea este valabilă.
60. În această privință, s-ar putea susține fie că nu aceasta este situația, astfel încât termenul pentru a face opoziție nu a început să curgă, fie că trebuie aplicat prin analogie alineatul (1) al articolului 20 din Regulamentul nr. 1896/2006.
61. În schimb, aplicarea alineatului (2) al aceluiași articol nu poate fi acceptată pentru un asemenea viciu de formă. Astfel, această dispoziție s-ar referi numai la emiterea nejustificată a somației europene de plată, din cauza existenței unei erori materiale. Or, în cauza principală, somația ar fi fost emisă în mod întemeiat, iar posibila eroare, pur formală, s-ar fi produs numai într-un stadiu ulterior al procedurii, și anume în momentul comunicării sau notificării către pârât.
62. În opinia Comisiei, cele două vicii de procedură care, potrivit Catlin Europe, ar afecta în speță comunicarea sau notificarea somației europene de plată – și anume faptul că, în primul rând, copia cererii aflate la originea acestei somații și care trebuie să o însoțească nu a fost redactată nici într-o limbă înțeleasă de destinatar, nici în limba sau într-una din limbile oficiale ale statului membru de destinație, și că, în al doilea rând, pârâta nu a fost informată cu privire la dreptul său de a refuza să primească actul în cauză, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul nr. 1393/2007 – nu pot constitui circumstanțe excepționale care să justifice reexaminarea somației în temeiul articolului 20 din Regulamentul nr. 1896/2006.
63. Orice altă interpretare nu ar fi în concordanță cu finalitatea procedurii somației europene de plată.
64. În această privință, Regulamentul nr. 1896/2006 ar avea drept obiect simplificarea, accelerarea și reducerea costurilor de procedură în litigiile transfrontaliere referitoare la creanțele pecuniare necontestate.
65. Procedura ar fi caracterizată de existența unui formular de cerere, anexat la regulamentul și publicat în toate limbile oficiale ale Uniunii. Formularul standardizat ar trebui să fie completat cu ajutorul unor coduri numerice, identice în toate versiunile lingvistice, astfel încât pârâtul ar fi în măsură să înțeleagă că a fost inițiată o procedură împotriva sa, precum și scopul exact al cererii și motivele pentru care se invocă o creanță pecuniară.
66. În plus, pârâtul ar fi informat despre posibilitatea de a face opoziție la somație.
67. Mai mult, dreptul de a solicita reexaminarea somației ar fi limitat la cazuri caracterizate prin circumstanțe excepționale, ceea ce ar însemna că pârâtul nu are o a doua posibilitate de opoziție.
68. În orice caz, acest lucru ar putea fi ușor remediat prin trimiterea către pârât a traducerii cererii de somație.

B. Aprecieri

69. Instanța de trimitere solicită să se stabilească, pe de o parte, dacă Regulamentele nr. 1896/2006 și nr. 1393/2007 trebuie interpretate în sensul că, atunci când o somație europeană de plată este comunicată sau notificată pârâtului cu domiciliul pe teritoriul altui stat membru și în cazul în care cererea de somație nu a fost redactată sau însoțită de o traducere fie într-o limbă pe care acesta o înțelege, fie în limba oficială a statului membru de executare sau, dacă există mai multe limbi oficiale în acest stat membru, în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale locului în care trebuie efectuată comunicarea sau notificarea, destinatarul trebuie să fie informat în mod corespunzător, prin intermediul formularului tip prevăzut în anexa II la Regulamentul nr. 1393/2007, cu privire la dreptul său de a refuza primirea actului.

70. Instanța de trimitere solicită să se stabilească, pe de altă parte, care sunt consecințele neinformării destinatarului cu privire la dreptul său de a refuza să primească actul de comunicat sau de notificat cu încălcarea articolului 8 alineatele (1) din Regulamentul nr. 1393/2007 și, mai exact, dacă o astfel de împrejurare este de natură să justifice o cerere de reexaminare a unei somații europene de plată în temeiul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006.

1. Prima parte – aplicabilitatea dispozițiilor articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1393/2007 în conformitate cu dispozițiile Regulamentului nr. 1896/2006

a) Jurisprudența Curții

71. Ne referim, în esență, la Hotărârea din 2 martie 2017, Henderson, (C-354/15, EU:C:2017:157, în special punctele 50-56 și jurisprudența citată), care a tratat deja pe larg această problemă în ceea ce privește Regulamentul nr. 1393/2007.

72. Confirmând jurisprudența sa anterioară⁵, Curtea amintește, la punctul 50 din hotărârea menționată, că posibilitatea prevăzută la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1393/2007 de a refuza primirea actului în cauză constituie un drept al destinatarului acestui act.

73. Curtea a confirmat de asemenea în această hotărâre că dreptul de a refuza primirea unui act de notificat sau de comunicat decurge din necesitatea de a proteja dreptul la apărare al destinatarului acestui act, în conformitate cu cerințele unui proces echitabil, consacrat la articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 6 paragraful 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950⁶. Astfel, deși Regulamentul nr. 1393/2007 urmărește, în primul rând, să amelioreze eficacitatea și rapiditatea procedurilor judiciare și să asigure o bună administrare a justiției, Curtea a statuat că obiectivele menționate nu pot fi atinse prin subminarea, în orice mod, a respectării efective a dreptului la apărare al destinatarilor actelor în cauză⁷.

5 Și anume Hotărârea din 16 septembrie 2015, Alpha Bank Cyprus (C-519/13, EU:C:2015:603, punctul 49). A se vedea de asemenea Concluziile noastre prezentate în această cauză (EU:C:2015:33), în care am abordat în mod special această materie, și Ordonanța din 28 aprilie 2016, Alta Realitat (C-384/14, EU:C:2016:316, punctul 61).

6 A se vedea Hotărârea din 2 martie 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157, punctul 51). A se vedea de asemenea, în acest sens, Ordonanța din 28 aprilie 2016 (Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, punctul 73).

7 A se vedea Hotărârea din 2 martie 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157, punctul 51). A se vedea de asemenea, în acest sens, Hotărârea din 16 septembrie 2015 (Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punctele 30 și 31), precum și Ordonanța din 28 aprilie 2016, Alta Realitat (C-384/14, EU:C:2016:316, punctele 48 și 49).

74. Prin urmare, trebuie să se asigure nu numai ca destinatarul unui act să primească în mod real actul în cauză, ci și ca acesta să fie în măsură să cunoască, precum și să înțeleagă în mod efectiv și complet sensul și conținutul acțiunii inițiate împotriva sa în străinătate, astfel încât să poată să își pregătească în mod util apărarea și să își valorifice drepturile în statul membru de origine⁸.

75. Or, pentru ca dreptul de refuz care figurează la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1393/2007 să își poată produce efectele în mod util, este necesar ca destinatarul actului să fi fost informat în mod corespunzător, în prealabil și în scris, despre existența acestui drept⁹.

76. În sistemul instituit de Regulamentul nr. 1393/2007, această informație îi este furnizată prin intermediul formularului tip care figurează în anexa II la acest regulament¹⁰.

77. În ceea ce privește domeniul de aplicare care trebuie recunoscut acestui formular tip, Curtea a statuat deja că Regulamentul nr. 1393/2007 nu prevede nicio excepție de la utilizarea acestuia¹¹.

78. Din această considerație, precum și din finalitatea urmărită de formularul tip care figurează în anexa II la Regulamentul nr. 1393/2007, astfel cum este descrisă la punctele 75 și 76 din prezentele concluzii, Curtea a dedus că agenția de primire este ținută, în orice împrejurări și fără a dispune în această privință de o marjă de apreciere, să informeze destinatarul unui act despre dreptul său de a refuza primirea acestuia prin utilizarea sistematică în acest scop a formularului tip menționat¹².

b) Aplicarea în speță

79. În prezenta cauză, se pune problema dacă considerațiile precedente trebuie să se aplice și în cadrul Regulamentului nr. 1896/2006.

80. După cum a subliniat guvernul austriac, aspectele care nu sunt reglementate de acest regulament în ceea ce privește comunicarea sau notificarea trebuie să fie stabilite în conformitate cu Regulamentul nr. 1393/2007. Astfel, articolul 27 din Regulamentul nr. 1896/2006 prevede în mod expres că acesta din urmă nu aduce atingere aplicării Regulamentului nr. 1348/2000, care a fost înlocuit prin Regulamentul nr. 1393/2007. În plus, potrivit articolului 25 alineatul (2) din acest din urmă regulament, trimiterea la Regulamentul nr. 1348/2000 trebuie interpretate ca trimiteri la Regulamentul nr. 1393/2007.

81. Este clar că, în speță, cererea de somație, care constituie actul de sesizare a instanței în vederea emiterii unei somații europene de plată, trebuie să fie calificată drept „act” în sensul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1393/2007.

82. După cum arată guvernul austriac, articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006 prevede în mod expres că somația europeană de plată se emite împreună cu o copie a formularului de cerere¹³, astfel încât comunicarea sau notificarea somației către pârât trebuie să fie însoțită de cea a cererii. În speță, a existat o asemenea comunicare sau notificare dublă.

8 A se vedea Hotărârea din 2 martie 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157, punctul 52 și jurisprudența citată).

9 A se vedea Hotărârea din 2 martie 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157, punctul 53 și jurisprudența citată).

10 A se vedea Hotărârea din 2 martie 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157, punctul 54 și jurisprudența citată).

11 A se vedea Hotărârea din 2 martie 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157, punctul 55 și jurisprudența citată).

12 A se vedea Hotărârea din 2 martie 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157, punctul 56 și jurisprudența citată).

13 Această obligație se explică prin faptul că pârâtul trebuie să poată obține, pe această bază, informațiile necesare care să îi permită să decidă dacă să formuleze sau să nu formuleze opoziție [considerentul (13) din Regulamentul nr. 1896/2006].

83. Prin urmare, cerințele de la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1393/2007 sunt aplicabile nu numai comunicării sau notificării somației propriu-zise, ci și cererii de somație. În consecință, fiecare dintre aceste două acte trebuie să fie comunicat sau notificat destinatarului său într-o limbă pe care acesta se consideră că o înțelege, în sensul articolului 8 alineatul (1) menționat, și, în ipoteza în care nu aceasta ar fi situația, comunicarea sau notificarea trebuie să fie însoțită de formularul tip care figurează în anexa II la acest regulament și prin care persoana interesată este informată cu privire la dreptul său de a refuza să primească actul în cauză.

84. Concluzia precedentă se impune cu atât mai mult cu cât procedura somației europene de plată instituită prin Regulamentul nr. 1896/2006 nu este contradictorie, în sensul că instanța națională se pronunță având în vedere numai cererea introdusă de reclamant, fără ca pârâtul să fie măcar informat cu privire la existența unei proceduri în ceea ce îl privește.

85. Prin urmare, numai în momentul comunicării sau notificării somației pârâtul dispune de posibilitatea de a lua cunoștință de existența și de conținutul cererii. Respectarea dreptului la apărare, pe care articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1393/2007 urmărește să îl protejeze, este, așadar, deosebit de importantă în acest context.

86. Faptul că, în conformitate cu Regulamentul nr. 1896/2006, cererea de somație este prezentată prin intermediul unui formular tip, al cărui model figurează în anexa I la acest regulament, este lipsit de relevanță în această privință.

87. Astfel, chiar dacă multe dintre rubricile acestui formular tip pot fi completate prin intermediul unor coduri prestabilite și, în consecință, sunt ușor de înțeles întrucât explicațiile referitoare la aceste coduri au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în toate limbile oficiale ale Uniunii, nu este mai puțin adevărat că formularul tip menționat impune de asemenea reclamantului să furnizeze, astfel cum reiese din articolul 7 alineatul (2) literele (d) și (e) din regulamentul amintit, explicații mai detaliate cu privire la descrierea circumstanțelor concrete invocate ca temeiuri ale creanței, precum și elemente de probă în sprijinul cererii. Or, pârâtul trebuie să aibă posibilitatea de a lua cunoștință de aceste elemente într-o limbă pe care se consideră că o stăpânește, în scopul de a înțelege în mod efectiv și complet semnificația și domeniul de aplicare al procedurii declanșate împotriva sa în străinătate, precum și, dacă este cazul, în scopul de a-și pregăti apărarea.

88. În concluzie, caracterul obligatoriu și sistematic al utilizării formularului tip prevăzut în anexa II la Regulamentul nr. 1393/2007 se aplică în același mod comunicării sau notificării somației europene de plată și celei, comune, a cererii de somație.

2. Partea a doua – care sunt consecințele care rezultă din nerespectarea obligației menționate?

a) Jurisprudența Curții

89. Mai întâi, astfel cum a subliniat Comisia, articolul 8 din Regulamentul nr. 1393/2007 nu menționează nimic despre consecințele juridice ale lipsei informării destinatarului unui act cu privire la dreptul său de a refuza primirea acestuia. Nu reiese din nicio dispoziție a acestui regulament că o astfel de lipsă atrage nulitatea procedurii de comunicare sau de notificare.

90. Într-o cauză în care actul nu a fost redactat într-o limbă oficială a statului membru de destinație sau într-o limbă a statului membru de origine pe care destinatarul o înțelege, Curtea a considerat că expeditorul ar putea să remedieze acest viciu de procedură prin trimiterea către pârât a traducerii necesare¹⁴.

¹⁴ Hotărârea din 8 noiembrie 2005, Leffler (C-443/03, EU:C:2005:665, punctele 38 și 53).

91. Pe de altă parte, ne referim din nou la Hotărârea din 2 martie 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157, în special la punctele 57 și 58 din aceasta).

92. Potrivit punctului 57 din aceasta, „în cazul în care agenția de primire, care trebuie să efectueze notificarea sau comunicarea actului respectiv destinatarului său cu reședința în alt stat membru, nu a atașat formularul tip care figurează în anexa II la Regulamentul nr. 1393/2007, această omisiune *nu poate atrage nulitatea nici a actului de notificat sau de comunicat, nici a procedurii de notificare sau de comunicare*, dat fiind că o asemenea consecință ar fi incompatibilă cu obiectivul urmărit de acest regulament, care constă în prevederea unui mod de transmitere direct, rapid și eficient între statele membre a actelor în materie civilă și comercială” (sublinierea noastră).

93. În schimb, potrivit punctului 58 din aceasta, „întrucât comunicarea formularului tip menționat constituie o formalitate esențială, destinată să protejeze dreptul la apărare al destinatarului actului, *omiterea sa trebuie să fie îndreptată de agenția de primire conform dispozițiilor enunțate de Regulamentul nr. 1393/2007*. Aceasta va trebui astfel să îl informeze imediat pe destinatarul actului despre dreptul său de a refuza primirea acestuia din urmă, prin transmiterea, în temeiul articolului 8 alineatul (1) din acest regulament, a aceluiași formular tip” (sublinierea noastră).

b) Aplicarea în speță

94. În opinia noastră, pentru motive identice cu cele enunțate la punctele 79-88 din prezentele concluzii, aceleași norme trebuie să se aplice în mod evident, prin analogie, comunicărilor sau notificărilor actelor în cadrul Regulamentului nr. 1896/2006.

95. Astfel cum a statuat Curtea, numai după ce destinatarul a fost informat cu privire la dreptul său de a refuza să primească actul și a făcut uz de acest drept, instanța sesizată poate verifica temeinicia acestui refuz¹⁵.

96. În consecință, într-o situație în care, precum în speță, comunicarea sau notificarea către pârât a cererii de somație de plată, redactată într-o altă limbă decât cele menționate la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1393/2007, nu a fost însoțită de formularul tip care figurează în anexa II la acest regulament, această omisiune și neinformarea destinatarului actului cu privire la dreptul său de a refuza primirea acestuia, care rezultă dintr-o astfel de omisiune, trebuie remediate prin transmiterea către pârât a acestui formular tip cu promptitudine și în conformitate cu dispozițiile regulamentului menționat.

97. De altfel, reiese din jurisprudență că, în cazul unei comunicări sau notificări nelegale precum cea în cauză, somația europeană de plată nu a dobândit în mod valabil forță executorie, iar termenul acordat pârâtului pentru a face opoziție nu a început să curgă¹⁶.

98. În aceste condiții, nu se pune problema unei reexaminări a somației europene de plată în temeiul articolului 20 din Regulamentul nr. 1896/2006, așa cum a fost invocată de instanța de trimitere.

99. Astfel, viciul de formă care afectează comunicarea sau notificarea cererii de somație poate fi analizat doar ca reprezentând o chestiune preliminară, în amonte față de etapa reexaminării: reexaminarea presupune astfel că termenul pentru a face opoziție a expirat, în timp ce, din cauza neregularității procedurale care afectează comunicarea sau notificarea, acest termen nici nu a început să curgă.

¹⁵ A se vedea Ordonanța din 28 aprilie 2016, Alta Realitat (C-384/14, EU:C:2016:316, punctele 62 și 89).

¹⁶ A se vedea prin analogie Hotărârea din 4 septembrie 2014, eco cosmetics și Raiffeisenbank St. Georgen (C-119/13 și C-120/13, EU:C:2014:2144, punctele 41-43, precum și punctul 48).

100. În plus, Curtea a hotărât deja în ceea ce privește această dispoziție că, în primul rând, întrucât legiuitorul Uniunii a intenționat să limiteze utilizarea procedurii de reexaminare, articolul menționat trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte¹⁷. În al doilea rând, o asemenea procedură presupune existența unor împrejurări care sunt fie „extraordinare” în sensul articolului 20 alineatul (1)¹⁸, fie „excepționale” în sensul alineatului (2) al acestui articol¹⁹. În al treilea rând, aceste situații au fost prevăzute în mod limitativ la articolul menționat, „lipsa comunicării sau notificării nefăcând parte din [...] situații[le] excepționale [prevăzute la acest articol]”²⁰. În al patrulea rând, posibilitatea de reexaminare a somației, după ce aceasta a devenit executorie și după ce termenul pentru a face opoziție a expirat, nu poate să conducă la acordarea în favoarea pârâtului a unei a doua posibilități de a se opune creanței²¹.

101. Pe această bază, considerăm că, contrar celor susținute de guvernul elen, viciile de procedură indicate de pârâtă nu pot justifica reexaminarea somației europene de plată în temeiul circumstanțelor prevăzute la articolul 20 din Regulamentul nr. 1896/2006²².

102. În ceea ce privește mai precis articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006, cu privire la care instanța de trimitere solicită Curții să se pronunțe, acesta prevede două motive de reexaminare a somației de plată. În primul rând, trebuie să fie evident că somația de plată a fost emisă în mod eronat, având în vedere cerințele stabilite de regulamentul menționat. În al doilea rând, alte circumstanțe excepționale justifică o reexaminare.

103. În ceea ce privește primul motiv, după cum a subliniat Comisia, trebuie să se constate că decizia de trimitere nu conține niciun element care să indice faptul că somația europeană de plată ar fi fost emisă *în mod vădit eronat*. Somația europeană de plată a fost emisă în conformitate cu cerințele regulamentului. Referitor la viciul de procedură care rezultă din neconformitatea notificării actului cu Regulamentul nr. 1393/2007, acesta poate fi remediat prin trimiterea traducerii solicitate către pârât, astfel cum este indicat în cuprinsul punctelor 90-93 din prezentele concluzii.

104. În ceea ce privește al doilea motiv, trebuie să se stabilească dacă, în speță, o reexaminare a somației europene de plată poate fi motivată de alte împrejurări excepționale.

105. Considerăm (precum Comisia) că asemenea împrejurări excepționale pot fi fie vicii de procedură, fie erori care afectează înseși caracteristicile creanței pecuniare care face obiectul somației de plată. Întrucât Curtea a considerat că articolul 20 din Regulamentul nr. 1896/2006 trebuie interpretat în mod strict, reexaminarea somației de plată nu poate fi efectuată pentru orice eroare de procedură. Pentru ca o eroare de procedură să constituie o circumstanță excepțională, ea trebuie să aibă un impact direct asupra dreptului la apărare al pârâtului, și anume, în speță, asupra dreptului acestuia de a formula opoziție la somația de plată, conform articolului 16 din regulamentul menționat.

106. De altfel, după cum a subliniat guvernul italian, tocmai lipsa unei dispoziții care să prevadă nulitatea actului sau a comunicării ca urmare a neinformării destinatarului cu privire la faptul că poate refuza actul pledează în favoarea caracterului remediabil al neregularității. După cum am arătat, neregularitatea comunicării ca urmare a neredactării actului de comunicat într-o limbă cunoscută sau înțeleasă de destinatar poate fi remediată prin transmiterea imediată și ulterioară către destinatar a unei copii a actului tradus, fără ca dreptul acestuia de a formula opoziție să fie limitat în vreun fel.

17 Hotărârea din 22 octombrie 2015, Thomas Cook Belgium (C-245/14, EU:C:2015:715, punctul 31).

18 A se vedea Ordonanța din 21 martie 2013, Novontech-Zala (C-324/12, EU:C:2013:205, punctele 20-25).

19 A se vedea Hotărârea din 22 octombrie 2015, Thomas Cook Belgium (C-245/14, EU:C:2015:715, punctele 29 și 30).

20 Hotărârea din 4 septembrie 2014, eco cosmetics și Raiffeisenbank St. Georgen (C-119/13 și C-120/13, EU:C:2014:2144, punctul 44).

21 A se vedea Hotărârea din 22 octombrie 2015, Thomas Cook Belgium (C-245/14, EU:C:2015:715, punctul 48).

22 Menționăm că această teză este susținută și de O. K. Trans Praha, de guvernele austriac și italian, precum și de Comisie.

107. Acest lucru implică de asemenea că, în temeiul articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1393/2007²³, neregularitatea comunicării faptului că omisiunea informării destinatarului cu privire la posibilitatea acestuia de a refuza comunicarea nu determină, prin ea însăși, nulitatea comunicării, ci doar o amânare a momentului de la care începe să curgă termenul de formulare a opoziției, în sensul dispozițiilor articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1896/2006.

IV. Concluzie

108. Pentru aceste motive, propunem Curții să răspundă la întrebarea preliminară adresată de Nejvyšší soud (Curtea Supremă, Republica Cehă) după cum urmează:

- „– Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată, precum și Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială («notificarea sau comunicarea actelor») și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului trebuie interpretate în sensul că, în momentul comunicării sau notificării unei somații europene de plată către pârâtul care are reședința pe teritoriul unui alt stat membru și în situația în care cererea de somație nu a fost redactată sau însoțită de o traducere fie într-o limbă pe care acesta o înțelege, fie în limba oficială a statului membru de executare sau, dacă există mai multe limbi oficiale în acest stat membru, în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale locului în care trebuie efectuată comunicarea sau notificarea, destinatarul trebuie să fie informat în mod corespunzător, prin intermediul formularului tip prevăzut în anexa II la Regulamentul nr. 1393/2007, cu privire la dreptul său de a refuza primirea actului.
- În conformitate cu dispozițiile acestui din urmă regulament, în cazul omiterii acestei formalități, procedura poate fi regularizată prin comunicarea către partea interesată a formularului tip care figurează în anexa II la regulamentul menționat.
 - Atât timp cât durează neregularitatea procedurală care afectează comunicarea sau notificarea somației de plată, împreună cu cererea de somație, pe de o parte, această somație nu dobândește nicio forță executorie și, pe de altă parte, termenul acordat pârâtului pentru a formula opoziție nu începe să curgă.”

²³ Care prevede că „data notificării sau comunicării actului este data la care actul însoțit de traducere este notificat sau comunicat în conformitate cu legislația statului membru de destinație”.